

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 83

Rozeslána dne 5. června 2006

Cena Kč 23,50

O B S A H:

258. Vyhláška, kterou se stanoví vzor evropského zatýkacího rozkazu a vzor osvědčení o vydání příkazu k zajištění majetku nebo důkazního prostředku
 259. Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 394/1991 Sb., o postavení, organizaci a činnosti fakultních nemocnic a dalších nemocnic, vybraných odborných léčebných ústavů a krajských hygienických stanic v rámci působnosti Ministerstva zdravotnictví České republiky
 260. Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 26/2001 Sb., o hygienických požadavcích na kosmetické prostředky, o náležitostech žádosti o neuvedení ingredience na obalu kosmetického prostředku a o požadavcích na vzdělání a praxi fyzické osoby odpovědné za výrobu kosmetického prostředku (vyhláška o kosmetických prostředcích), ve znění pozdějších předpisů
 261. Nález Ústavního soudu ze dne 14. března 2006 ve věci návrhu na zrušení ustanovení § 697 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů
-

258**VYHLÁŠKA**

ze dne 19. května 2006,

**kterou se stanoví vzor evropského zatýkacího rozkazu a vzor osvědčení
o vydání příkazu k zajištění majetku nebo důkazního prostředku**

Ministerstvo spravedlnosti stanoví podle § 405 odst. 5 a § 460b odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 253/2006 Sb.:

§ 1

Tato vyhláška¹⁾ zapracovává příslušné předpisy Evropské unie²⁾ a upravuje

- a) vzor evropského zatýkacího rozkazu,
- b) vzor osvědčení o vydání příkazu k zajištění majetku nebo důkazního prostředku.

§ 2

Vzor evropského zatýkacího rozkazu je uveden v příloze č. 1 k této vyhlášce.

§ 3

Vzor osvědčení o vydání příkazu k zajištění majetku nebo důkazního prostředku je uveden v příloze č. 2 k této vyhlášce.

§ 4

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 2006.

Ministr:

JUDr. Němec v. r.

¹⁾ Je vydána na základě a v mezích zákona, do něhož již byla příslušná rámcová rozhodnutí Evropské unie promítnuta.

²⁾ Příloha Rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy.

Příloha Rámcového rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 258/2006 Sb.

EVROPSKÝ ZATÝKACÍ ROZKAZ

Tento zatýkací rozkaz byl vydán příslušným justičním orgánem. Žádám, aby níže uvedená osoba byla zatčena a předána za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s omezením osobní svobody.

a) Údaje o totožnosti vyžádané osoby:
Příjmení:
Jméno (jména):
Případné rodné příjmení:
Případné přezdívky:
Pohlaví:
Státní příslušnost:
Datum narození:
Místo narození:
Adresa místa trvalého pobytu nebo známého místa pobytu:
Jazyk nebo jazyky, kterým vyžádaná osoba rozumí (pokud jsou známy):
Zvláštní znamení/popis vyžádané osoby:
Fotografie a otisky prstů vyžádané osoby, jsou-li k dispozici a lze-li je předat, nebo údaje o osobě, která má být kontaktována za účelem získání téhoto informací nebo profilu DNA (jsou-li tyto důkazy k dispozici, ale nebyly přiloženy).

b) Rozhodnutí, na němž je zatýkací rozkaz založen:
1. Zatýkací rozkaz nebo soudní rozhodnutí se stejným účinkem:
Druh:
2. Vykonatelný rozsudek:
Spisová značka:

c) Údaje o délce trestu:
1. Horní hranice sazby trestu odnětí svobody nebo maximální doba ochranného opatření spojeného s omezením osobní svobody, které lze uložit za trestný čin (trestné činy):
2. Délka uloženého trestu odnětí svobody nebo nařízeného ochranného opatření spojeného s omezením osobní svobody:

Zbývající část trestu, která má být vykonána:

.....
.....

d) Rozhodnutí vnesené v nepřítomnosti:

- dotyčná osoba byla osobně předvolána nebo jinak vyrozuměna o dni a místu konání jednání, které vedlo k rozhodnutí vnesenému v nepřítomnosti,
nebo
- dotyčná osoba nebyla osobně předvolána ani jinak vyrozuměna o dni a místu konání jednání, které vedlo k rozhodnutí vnesenému v nepřítomnosti, ale po předání má tyto právní záruky (tyto záruky lze poskytnout předem)

Bližší údaje o právních zárukách:

.....
.....
.....

e) Trestné činy:

Tento zatýkací rozkaz se vztahuje na celkem: trestné činy/trestních činů.

Popis okolností, za kterých byl trestný čin nebo trestné činy spáchány, včetně doby, místa a míry účasti vyžádané osoby na trestných činech:

.....
.....
.....

Povaha a právní kvalifikace trestného činu a použitelná ustanovení právních předpisů:

.....
.....
.....
.....

I. Pokud to přichází v úvahu, zaškrtněte jeden, popřípadě více z následujících trestních jednání, které lze ve vystavujícím členském státě potrestat trestem odňtí svobody nebo ochranným opatřením spojeným s omezením osobní svobody s horní hranicí sazby nebo délkou trvání nejméně tři roky a které jsou vymezeny právem vystavujícího členského státu:

- účast na zločinném spolčení,
- terorismus,
- obchod s lidmi,
- pohlavní vykořistování dětí a dětská pornografie,
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- korupce,
- podvody včetně podvodů postihujících zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,

- legalizace výnosů z trestné činnosti,
- padělání peněz,
- počítacová trestná činnost,
- trestná činnost proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,
- napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu,
- vražda, těžká újma na zdraví,
- nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,
- rasismus a xenofobie,
- organizovaná nebo ozbrojená loupež,
- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- podvodná jednání,
- vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
- padělání a pirátství výrobků,
- padělání veřejných listin a obchod s veřejnými listinami,
- padělání platebních prostředků,
- nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,
- nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály,
- obchod s odcizenými vozidly,
- znásilnění,
- žhářství,
- trestné činy, jejichž stíhání a trestání je v pravomoci Mezinárodního trestního soudu,
- únos letadla nebo plavidla,
- sabotáž.

II. Úplný popis trestného činu nebo trestných činů neuvedených v oddíle I:

.....
.....
.....
.....

f) Ostatní okolnosti související s případem (nepovinné údaje):

(Poznámka: Tato část se může týkat poznámek o extrateritorialitě, přerušení lhou a jiných následcích trestného činu)

.....
.....

g) Zatýkací rozkaz se vztahuje i na zabavení a předání věcí, sloužících popřípadě jako důkaz:

Tento zatýkací rozkaz se vztahuje rovněž na zabavení a předání věcí, které vyžádaná osoba získala trestným činem:

Popis věci (a místo, kde se nachází), (jsou-li známy):

.....
.....
.....

h) Trestný čin nebo trestné činy, na základě kterých byl tento zatýkací rozkaz vydán, lze potrestat doživotním trestem odnětí svobody nebo doživotním ochranným opatřením spojeným s omezením osobní svobody, nebo které vedly k takovému trestu nebo opatření:

- právní řád vystavujícího členského státu umožňuje přezkoumat uložený trest nebo nařízené opatření na žádost nejméně po 20 letech za účelem upuštění od výkonu tohoto trestu nebo opatření,
nebo
- právní řád vystavujícího členského státu umožňuje požádat o udělení milosti, o kterou může osoba požádat na základě práva nebo praxe vystavujícího členského státu za účelem upuštění od výkonu tohoto trestu nebo opatření.

i) Justiční orgán, který vydal zatýkací rozkaz:

Úřední název:

Jméno (jména) a příjmení soudce:

Postavení (služební postavení/titul):.....

Spisová značka:

Adresa:

Tel.: (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...)

Fax: (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...)

E-mail:

Údaje o kontaktní osobě pro potřebná praktická opatření ohledně předání:

Je-li za doručení a administrativní převzetí evropských zatýkacích rozkazů zodpovědný ústřední orgán:

Název ústředního orgánu:

Popřípadě kontaktní osoba (titul/služební postavení a jméno/jména a příjmení):

Adresa:

Tel.: (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...)

Fax: (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...)

E-mail:

Podpis vystavujícího justičního orgánu nebo jeho zástupce:

.....

Jméno (jména) a příjmení:

Postavení (titul/ služební postavení):

Datum:

(Popřípadě) úřední razítko

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 258/2006 Sb.

OSVĚDČENÍ O VYDÁNÍ PŘÍKAZU K ZAJIŠTĚNÍ MAJETKU NEBO DŮKAZNÍHO PROSTŘEDKU

- a) Justiční orgán vydávající příkaz k zajištění:

Úřední název:

Jméno (jména) a příjmení státního zástupce nebo soudce:

Postavení (titul/služební postavení):

Spisová značka:

Adresa:

Tel. č.: (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...)

Fax č.: (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...)

E-mail:

Jazyky, v nichž je možné komunikovat s vydávajícím justičním orgánem

Kontaktní údaje (včetně jazyků, v nichž je možné komunikovat s dotyčnou osobou nebo osobami) o dotyčné osobě nebo osobách, jsou-li zapotřebí dodatečné informace o výkonu příkazu nebo je případně třeba přijmout nezbytná praktická opatření pro předání důkazních prostředků:

b) Příslušný orgán pro výkon příkazu k zajištění ve vydávajícím státě:

Úřední název:

Jméno (jména) a příjmení jeho zástupce:

Postavení (titul/služební postavení):

Spisová značka:

Adresa:

Tel. č.: (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...)

Fax č.: (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...)

E-mail:

Jazyky, v nichž je možné komunikovat s vykonávajícím justičním orgánem

Kontaktní údaje (včetně jazyků, v nichž je možné komunikovat s dotyčnou osobou nebo osobami) o dotyčné osobě nebo osobách, jsou-li zapotřebí dodatečné informace o výkonu příkazu nebo je případně třeba přjmout nezbytná praktická opatření pro předání důkazních prostředků):

c) Jsou-li vyplněna písmena a) a b), v tomto písmeni se uvede, který z orgánů je kontaktován nebo zda jsou kontaktovány oba orgány:

- orgán uvedený pod písmenem a)
- orgán uvedený pod písmenem b)

d) Pokud je k předávání a správnímu přijetí příkazů k zajištění příslušný ústřední orgán (platí pouze v případě Irska a Spojeného království):

Název ústředního orgánu:

Případná kontaktní osoba (titul/služební postavení a jméno/jména a příjmení):

Adresa:

Spisová značka:

Tel. č.: (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...)

Fax č.: (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...)

E-mail:

e) Příkaz k zajištění:

1. Datum a případně spisová značka
2. Důvod k vydání příkazu
 - 2.1. Následná propadnutí nebo zabrání
 - 2.2. Zajištění důkazních prostředků
3. Případný popis formálních náležitostí a postupů, které mají být zohledněny při výkonu příkazu k zajištění důkazních prostředků

f) Informace o majetku nebo důkazních prostředcích ve vykonávajícím státě, na které se vztahuje příkaz k zajištění:

Popis majetku nebo důkazních prostředků a umístění:

1. a) Přesný popis majetku a případně nejvyšší částka, o jejíž náhradu se jedná (je-li tato nejvyšší částka uvedena v příkazu k zajištění týkajícím se hodnoty výnosů)
 - b) Přesný popis důkazních prostředků
2. Přesné umístění majetku nebo důkazních prostředků (není-li známo, poslední známé umístění)
3. Osoba, která spravuje majetek nebo důkazní prostředky, nebo známý uživatel majetku nebo důkazních prostředků, není-li totožný s osobou podezřelou nebo obviněnou z trestného činu, nebo odsouzenou za trestný čin (umožňují-li to vnitrostátní předpisy vydávajícího státu)

.....
.....

g) Údaje o totožnosti (1) fyzické nebo (2) právnické osoby nebo osob podezřelých nebo obviněných z trestného činu nebo odsouzených za trestný čin (umožňují-li to vnitrostátní předpisy vydávajícího státu) nebo osoba nebo osoby, na které se případně příkaz k zajištění vztahuje:**1. Fyzické osoby**

Příjmení:

Jméno/jména:

Případné rodné příjmení:

Případné přezdívky:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Datum narození:

Místo narození:

Adresa místa trvalého pobytu nebo známého místa pobytu; není-li známo, poslední známá adresa:

.....

Jazyk nebo jazyky, kterým osoba rozumí (jsou-li známy):

2. Právnické osoby

Název:

Forma právnické osoby:

Identifikační číslo:

Sídlo:

h) Opatření, která vykonávající stát přijme po výkonu příkazu k zajištění

Propadnutí nebo zabrání majetku

1.1. Majetek musí být zajištěn ve vykonávajícím státě za účelem jeho následného propadnutí nebo zabráni

1.1.1. Viz připojená žádost o výkon příkazu k propadnutí nebo zabrání majetku vydaného vykonávajícím státem dne

1.1.2. Viz připojená žádost o propadnutí nebo zabrání majetku ve vykonávajícím státě a následný výkon příkazu

1.1.3. Předpokládaný termín podání žádosti podle 1.1.1 nebo 1.1.2

nebo

Zajištění důkazních prostředků

2.1. Majetek musí být předán do vykonávajícího státu jako důkazní prostředek

2.1.1. Viz připojená žádost o předání

nebo

2.2. Majetek musí být zajištěn ve vykonávajícím státě za účelem následného použití jako důkazního prostředku ve vykonávajícím státě

2.2.2. Předpokládaný termín podání žádosti podle 2.1.1

i) Trestné činy :

Popis významných důvodů k vydání příkazu k zajištění a shrnutí skutečnosti známých justičnímu orgánu, který vydal příkaz k zajištění a osvědčení:

.....
.....
.....

Povaha a právní kvalifikace trestného činu nebo trestních činů a odpovídající zákonné ustanovení, na jehož základě je příkaz k zajištění vydán:

.....
.....
.....

1. Pokud to přichází v úvahu, zaškrtněte jedno nebo více z těchto trestních jednání, k nimž se vztahuje trestní čin nebo trestné činy uvedené výše, lze-li za ně ve vydávajícím státě uložit trest odnětí svobody s horní hranicí sazby nejméně tři roky:

- účast na zločinném spolčení,
- terorismus,
- obchod s lidmi,
- pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- korupce,
- podvody včetně podvodů postihujících zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,
- legalizace výnosů z trestné činnosti,
- padělání peněz,
- počítacová trestná činnost,
- trestná činnost proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,
- napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu,
- vražda, těžká újma na zdraví,
- nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,
- rasismus a xenofobie,
- organizovaná nebo ozbrojená loupež,
- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- podvodná jednání,
- vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
- padělání a pirátství výrobků,
- padělání veřejných listin a obchod s veřejnými listinami,
- padělání platebních prostředků,
- nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,
- nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály,
- obchod s odcizenými vozidly,
- znásilnění,
- žhářství,
- trestné činy, jejichž stíhání a trestání je v pravomoci Mezinárodního trestního soudu,
- únos letadla nebo plavidla,
- sabotáž.

2. Úplný popis trestného činu, který není uveden v oddíle 1 výše:

.....
.....
.....

- j) Opravné prostředky proti příkazu k zajištění pro zúčastněné osoby, včetně zúčastněných třetích osob v dobré víře, které je možné podat ve vydávajícím státě:

Popis opravných prostředků, které je možné podat, včetně nezbytných postupů

Soud, u něhož může být opravný prostředek podán

Osoby, které mohou opravný prostředek podat

Lhůta pro podání opravného prostředku

Orgán vydávajícího státu, který může poskytnout další informace o postupech podávání opravných prostředků ve vydávajícím státě a o možnostech využití právní pomoci a překladatelské služby:

Název:

Případná kontaktní osoba:

Adresa:

Tel. č.: (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...)

Fax č.: (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...)

E-mail:

- k) Jiné okolnosti významné pro daný případ (nepovinné údaje):

.....
.....

- l) Znění příkazu k zajištění je připojeno k osvědčení.

Podpis vydávajícího justičního orgánu nebo jeho zástupce potvrzující správnost obsahu osvědčení:

.....

Jméno (jména) a příjmení:

Funkce (titul/služební postavení):

Datum:

Úřední razítko (je-li k dispozici)

259**VYHLÁŠKA**

ze dne 24. května 2006,

kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 394/1991 Sb.,
o postavení, organizaci a činnosti fakultních nemocnic a dalších nemocnic,
vybraných odborných léčebných ústavů a krajských hygienických stanic
v řídící působnosti Ministerstva zdravotnictví České republiky

Ministerstvo zdravotnictví stanoví podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona č. 548/1991 Sb.:

2. V § 6 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

Čl. I

Vyhláška č. 394/1991 Sb., o postavení, organizaci a činnosti fakultních nemocnic a dalších nemocnic, vybraných odborných léčebných ústavů a krajských hygienických stanic v řídící působnosti Ministerstva zdravotnictví České republiky, se mění takto:

1. V nadpisu § 6 se slova „a dozorčí rada“ zrušují.

Čl. II

Ministerstvo zdravotnictví zruší do 30 dnů ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky dozorčí rady zřízené podle vyhlášky č. 394/1991 Sb.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:

MUDr. Rath v. r.

260**VYHLÁŠKA**

ze dne 19. května 2006,

kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 26/2001 Sb., o hygienických požadavcích na kosmetické prostředky, o náležitostech žádosti o neuvedení ingredience na obalu kosmetického prostředku a o požadavcích na vzdělání a praxi fyzické osoby odpovědné za výrobu kosmetického prostředku (vyhláška o kosmetických prostředcích), ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo zdravotnictví stanoví podle § 108 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 392/2005 Sb., k provedení § 26 odst. 1 písm. b) zákona:

Čl. I

Vyhláška č. 26/2001 Sb., o hygienických požadavcích na kosmetické prostředky, o náležitostech žádosti o neuvedení ingredience na obalu kosmetického prostředku a o požadavcích na vzdělání a praxi fyzické osoby odpovědné za výrobu kosmetického prostředku (vyhláška o kosmetických prostředcích), ve znění vyhlášky č. 268/2001 Sb., vyhlášky č. 444/2004 Sb., vyhlášky č. 126/2005 Sb. a vyhlášky č. 104/2006 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 2 zní:

²⁾ Směrnice Rady 76/768/EHS ze dne 27. července 1976 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se kosmetických prostředků technickému pokroku. Směrnice Komise 2003/83/ES ze dne 24. září 2003, kterou se přizpůsobují přílohy II, III a VI směrnice Rady 76/768/EHS o sbližování právních předpisů členských států týkajících se kosmetických prostředků technickému pokroku. Směrnice Komise 2004/87/ES ze dne 7. září 2004, kterou se mění směrnice Rady 76/768/EHS o kosmetických prostředcích za účelem přizpůsobení přílohy III technickému pokroku. Směrnice Komise 2004/88/ES ze dne 7. září 2004, kterou se

mění směrnice Rady 76/768/EHS o kosmetických prostředcích za účelem přizpůsobení přílohy III uvedené směrnice technickému pokroku.

Směrnice Komise 2004/94/ES ze dne 15. září 2004, kterou se mění směrnice Rady 76/768/EHS, pokud jde o přílohu IX.

Směrnice Komise 2005/9/ES ze dne 28. ledna 2005, kterou se mění směrnice Rady 76/768/EHS týkající se kosmetických prostředků za účelem přizpůsobení její přílohy VII technickému pokroku.

Směrnice Komise 2005/42/ES ze dne 20. června 2005, kterou se mění směrnice Rady 76/768/EHS týkající se kosmetických prostředků za účelem přizpůsobení přílohy II, IV a VI uvedené směrnice technickému pokroku.

Směrnice Komise 2005/52/ES ze dne 9. září 2005, kterou se mění směrnice Rady 76/768/EHS týkající se kosmetických prostředků za účelem přizpůsobení přílohy III uvedené směrnice technickému pokroku.

Směrnice Komise 2005/80/ES ze dne 21. listopadu 2005, kterou se mění směrnice Rady týkající se kosmetických prostředků za účelem přizpůsobení příloh II a III uvedené směrnice technickému pokroku.“

2. V příloze č. 2 se zrušují položky pod referenčními čísly 615 a 616.

3. V příloze č. 2 text položky pod referenčním číslem 687 zní: „Dinitrotoluen, technický (CAS 121-14-2)“.

4. V příloze č. 2 se doplňují položky pod referenčními čísly 1137 až 1211, které znějí:

- ,,1137. Isobutyl-nitrit (CAS 542-56-3)
1138. Isopren (stabilizovaný), 2-methylbuta-1,3-dien (CAS 78-79-5)
1139. 1-brompropan, propylbromid (CAS 106-94-5)
1140. 2-chlorbuta-1,3-dien (stabilizovaný), chloropren (CAS 126-99-8)
1141. 1,2,3-trichlorpropan (CAS 96-18-4)
1142. 1,2-dimethoxyethan, dimethylglykol, EGDME (CAS 110-71-4)
1143. Dinokap (ISO) (CAS 39300-45-3)
1144. *o*-toluendiamin, technický – směs 4-methylbenzen-1,3-diaminu a 2-methylbenzen-1,3-diaminu, methylbenzendiamin (CAS 25376-45-8)
1145. 1-chlor-4-(trichlormethyl)benzen, *p*-chlorbenzotrichlorid (CAS 5216-25-1)
1146. Oktabromdifenylether (CAS 32536-52-0)
1147. 1,2-bis(2-methoxyethoxy)ethan, triethylenglykoldimethylether (TEGDME) (CAS112-49-2)
1148. Tetrahydrothiopyran-3-karbaldehyd (CAS 61571-06-0)
1149. Bis[4-(dimethylamino)fenyl]methanon, Michlerův keton (CAS 90-94-8)
1150. (*S*)-oxiranylmethyl-tosylát , 2,3-epoxypropyl-tosylát (CAS 70987-78-9)
1151. Dipentyl-ftalát (rozvětvený a nerozvětvený) (CAS 84777-06-0), isopentyl-pentyl-ftalát, dipentyl-ftalát (CAS 131-18-0), diisopentyl-ftalát (CAS 605-50-5)
1152. Benzyl-butyl-ftalát , BBP (CAS 85-68-7)
1153. Dialkyl-ftaláty (alkyly C7-C11, nerozvětvené i rozvětvené) (CAS 68515-42-4)
1154. Směs: dinatrium-4-[3-(ethoxykarbonyl)-4-{5-[3-(ethoxykarbonyl)-5-hydroxy-1-(4-sulfonatofenyl)pyrazol-4-yl]penta-2,4-dien-1-yliden}-5-oxo-4,5-dihydropyrazol-1-yl]benzen-1-sulfonát a trinatrium-4-[3-(ethoxykarbonyl)-4-{5-[3-(ethoxykarbonyl)-5-oxido-1-(4-sulfonatofenyl)pyrazol-4-yl]penta-2,4-dien-1-yliden}-5-oxo-4,5-dihydropyrazol-1-yl]benzen-1-sulfonát (ES č.402-660-9)
1155. 1,1'-{methylenbis[(4,1-fenylen)azo {1-[3-(dimethylamino)propyl]-6-hydroxy-4-methyl-2-oxo-1,2-dihydropyridin-5,3-diyl}]}dipyridinium-dichlorid-dihydrochlorid (ES č. 401-500-5)
1156. 2-({3-[(2-chlorfenyl)karbamoyl]-2-hydroxy-1-naftyl} azo)-7-({2-hydroxy-3-[(3-methylfenyl)karbamoyl]-1-naftyl} azo)fluoren-9-on (ES č. 420-580-2)
1157. Azafenidin (CAS 68049-83-2)
1158. 2,4,5-trimethylanilin (CAS 137-17-7), 2,4,5-trimethylanilin-hydrochlorid (CAS 21436-97-5)
1159. 4,4'-sulfandiyldianilin a jeho soli (CAS 139-65-1)
1160. 4,4'-oxydianilin (bis(4-aminofenyl)ether) a jeho soli (CAS 101-80-4)
1161. *N,N,N',N'*-tetramethyl-4,4'-methylendianilin (CAS 101-61-1)
1162. 2-methoxy-5-methylanilin (CAS 120-71-8)
1163. 3-ethyl-2-isopentyl- 2-methyloxazolidin (CAS 143860-04-2)
1164. směs: 1,3,5-tris[3-(aminomethyl)fenyl]-1,3,5-triazin-2,4,6(1*H*,3*H*,5*H*)-trion a směs oligomerů 1,3,5-tris[3-(aminomethyl)fenyl]-1,3,5-triazin-2,4,6(1*H*,3*H*,5*H*)-trion (ES č. 421-550-1)
1165. 1-methyl-2-nitrobenzen , 2-nitrotoluen (CAS 88-72-2)
1166. Tributyl-fosfát (CAS 126-73-8)
1167. Naftalen (CAS 91-20-3)
1168. Nonylfenol (CAS 25154-52-3), 4-nonylfenol, rozvětvený (CAS 84852-15-3)

1169. 1,1,2-trichlorethan (CAS 79-00-5)
1170. Pentachlorethan (CAS 76-01-7)
1171. 1,1-dichlorethen, vinylidenchlorid (CAS 75-35-4)
1172. 3-chlorprop-1-en, allylchlorid (CAS 107-05-1)
1173. 1,4-dichlorbenzen, *p*-dichlorbenzen (CAS 106-46-7)
1174. Bis(2-chlorethyl)ether (CAS 111-44-4)
1175. Fenol (CAS 108-95-2)
1176. 2,2-bis(4-hydroxyfenyl)propan, bisfenol A (CAS 80-05-7)
1177. 1,3,5-trioxan, trioxymethylen (CAS 110-88-3)
1178. Propargit (ISO) (CAS 2312-35-8)
1179. 1-chlor-4-nitrobenzen (CAS 100-00-5)
1180. Molinat (ISO) (CAS 2212-67-1)
1181. Fenpropimorf (CAS 67564-91-4)
1182. Epoxikonazol (CAS 133855-98-8)
1183. Methyl-isokyanát (CAS 624-83-9)
1184. *N,N*-dimethylanilinium-tetrakis(pentafluorfenyl)borát (CAS 118612-00-3)
1185. *O,O'* -(methylvinylsilandiyl)bis(4-methylpentan-2-on-oxim) (ES č. 421-870-1)
1186. Směs (2:1): 4-(7-hydroxy-2,4,4-trimethylchroman-2-yl)benzen-1,3-diol-tris(6-diazo-5-oxo-5,6-dihydronaftalen-1-sulfonát) a 4-(7-hydroxy-2,4,4-trimethylchroman-2-yl)benzen-1,3-diol-bis(6-diazo-5-oxo-5,6-dihydronaftalen-1-sulfonát) (CAS 140698-96-0)
1187. Směs: 4,4'-methylenbis[2-(4-hydroxybenzyl)-3,6-dimethylfenol]- bis(6-diazo-5-oxo-5,6-dihydronaftalen-1-sulfonát) a 4,4'-methylenbis[2-(4-hydroxybenzyl)-3,6-dimethylfenol]- tris(6-diazo-5-oxo-5,6-dihydronaftalen-1-sulfonát) (ES č. 417-980-4)
1188. Malachitová zeleň, hydrochlorid (CAS 569-64-2)
Malachitová zeleň, oxalát (CAS 18015-76-4)
1189. 1-(4-chlorfenyl)-4,4-dimethyl-3-[(1*H*-1,2,4-triazol-1-yl)methyl]pentan-3-ol (CAS 107534-96-3)
1190. 5-(3-butryl-2,4,6-trimethylfenyl)- 2-[1-(ethoxyimino)propyl]-3- hydroxycyklohex-2-en-1-on (CAS 138164-12-2)
1191. *trans*-4-fenyl-L-prolin (CAS 96314-26-0)
1192. Bromoxynil heptanoát (ISO) (CAS 56634-95-8)
1193. směs: 5-({4-[(7-amino-1-hydroxy-3-sulfo-2-nafty)azo]-2,5- diethoxyfenyl}azo)-2-[(3-fosfonofenyl)azo]benzoová kyselina a 5-({4-[(7-amino-1-hydroxy-3-sulfo-2-nafty)azo]-2,5- diethoxyfenyl}azo)-3-[(3-fosfonofenyl)azo]benzoová kyselina (CAS 163879-69-4)
1194. 2-amino-2-({4-[(2-amoniopropyl)amino]-6-({5-hydroxy-6-[(2-methoxy-5-methyl-4-sulfamoylfenyl)azo]-7-sulfonato-2- nafty}amino)-1,3,5-triazin-2-yl}amino)propyl-formát (ES č. 424-260-3)
1195. 2-methyl-5-nitroanilin (CAS 99-55-8)
2-methyl-5-nitroanilin-hydrochlorid (CAS 51085-52-0)
1196. 1-(1-naftylmethyl)chinolinium-chlorid (CAS 65322-65-8)
1197. (*R*)-5-brom-3-[(1-methylpyrrolidin-2-yl) methyl]indol (CAS 143322-57-0)
1198. Pymetrozin (ISO) (CAS 123312-89-0)
1199. Oxadiargyl (ISO) (CAS 39807-15-3)
1200. Chlorotoluron
3-(3-chlor-4-methylfenyl)-1,1-dimethylmočovina (CAS 15545-48-9)
1201. *N*-{2-[(3-acetyl-5-nitro-2-thienyl)azo]-5-(diethylamino)fenyl} acetamid (ES č. 416-860-9)
1202. 2,2'-bis(vinylsulfonyl)-*N,N'*-(propan-1,3-diyl) diacetamid (CAS 93629-90-4)

1203. 4-ethoxyanilin (CAS 156-43-4)
1204. *m*-fenylendiamin a jeho soli (CAS 108-45-2)
1205. Zbytky z destilace kreozotového oleje, obsahuje-li > 0,005 % hmot. benzo[*a*]pyrenu (CAS 92061-93-3)
1206. Acenaftenová frakce kreozotového oleje, obsahuje-li > 0,005 % hmot. benzo[*a*]pyrenu (CAS 90640-84-9)
1207. Kreozotový olej, obsahuje-li > 0,005 % hmot. benzo[*a*]pyrenu (CAS 61789-28-4)
1208. Kreozot, obsahuje-li > 0,005 % hmot. benzo[*a*]pyrenu (CAS 8001-58-9)
1209. Vyskovroucí destilát kreozotového oleje, prací olej, obsahuje-li > 0,005 % hmot. benzo[*a*]pyrenu (CAS 70321-79-8)
1210. Extrakt zbytky (černouhelné), kyselina kreozotového oleje, zbytek po extrakci pracího oleje, obsahuje-li > 0,005 % hmot. benzo[*a*]pyrenu (CAS 122384-77-4)
1211. Nízkovroucí destilát kreozotového oleje, prací olej, obsahuje-li > 0,005 % hmot. benzo[*a*]pyrenu (CAS 70321-80-1)“.

5. V příloze č. 3 části 1 v kolonce b se pro referenční číslo 1a slova „Kyselina boritá, boritany a tetraboritany“ nahrazují slovy „Kyselina boritá, boritany a tetraboritany s výjimkou látky č. 1184 v příloze č. 2“.

6. V příloze č. 3 části 1 v kolonce b se pro referenční číslo 8 slova „1,3- a 1,4-fenylendiamin, jejich N-substituované deriváty a jejich soli, N-substituované deriváty 1,2-fenylendiaminů⁽¹⁾, kromě derivátů uvedených jinde v této příloze /m- and p-Phenylene diamines, their N-substituted derivatives and their salts; N-substituted derivatives of o-phenylenediamines/^{(o)(1)}“ nahrazují slovy „*p*-Fenylendiamin, jeho substituované deriváty a jeho soli; N-substituované deriváty *o*-fenylendiaminu⁽¹⁾, s výjimkou derivátů uvedených na jiném místě této přílohy“.

7. V příloze č. 3 části 1 se zrušuje položka pod referenčním číslem 19.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Kosmetické prostředky, které nevyhovují čl. I bodům 2 až 7, se při uvedení na trh nebo při dovozu posuzují podle dosavadních právních předpisů do 22. srpna 2006. Kosmetické prostředky, které nevyhovují čl. I bodům 2 až 7, se při distribuci, prodeji nebo nabízení spotřebiteli posuzují podle dosavadních právních předpisů do 22. listopadu 2006.

Čl. III

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:

MUDr. Rath v. r.

261

N Á L E Z
Ústavního soudu
Jméinem České republiky

Ústavní soud rozhodl dne 14. března 2006 v plénu ve složení Stanislav Balík, František Duchoň, Vlasta Formáneková, Vojen Gütter, Pavel Holländer, Vladimír Kůrka, Jiří Nykodým, Pavel Rychetský, Eliška Wagnerová a Michaela Židlická o návrhu Okresního soudu v Chebu na zrušení ustanovení § 697 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů,

takto:

Návrh se zamítá.

Odůvodnění

I.

Navrhovatel se v souladu s čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) domáhal, aby Ústavní soud vydal nález, kterým zruší ustanovení § 697 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, (dále též „obč. zákoník“). Uvedl, že pod sp. zn. 15 C 127/2004 je před ním jako obecným soudem vedeno řízení, jehož předmětem je nárok pronajímatele města A. proti nájemkyni J. Z. na zaplacení nájemného z bytu a dále nárok na zaplacení poplatku z prodlení; jde o zaplacení částky 6 315 Kč s poplatkem z prodlení 2,5 promile denně, nejméně však 25 Kč za každý začlenitý měsíc z částky 6 315 Kč od 16. 12. 2003 do zaplacení. Navrhovatel v rámci přípravy jednání došel k závěru, že nárok žalobce na úhradu nájemného bude namísto posoudit dle § 696 odst. 1 obč. zákoníku a nárok na úhradu poplatku z prodlení pak podle § 697 obč. zákoníku. Zároveň však dovodil, že ustanovení § 697 obč. zákoníku, které má být při rozhodování této věci použito, je v rozporu s Listinou základních práv a svobod (dále jen „Listina“), a to s obecným právním principem rovnosti v právech co do zákonem založeného postavení účastníků tohoto závazkového vztahu.

Podle ustanovení § 697 občanského zákoníku nezaplatí-li nájemce nájemné nebo úhradu za plnění poskytovaná s užíváním bytu do pěti dnů po její splatnosti, je povinen zaplatit pronajímateli poplatek z prodlení. Navrhovatel uvádí, že posuzoval soulad napadeného ustanovení s Listinou ve světle rozhodnutí pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/02, které bylo publikováno ve Sbírce zákonů pod č. 40/2003. V něm Ústavní soud konstatoval, že právní rozlišování v přístupu k určitým právům nesmí být projevem libovůle, přičemž k porušení zásady rovnosti přístupu k právům dojde tehdy, jestliže se s různými subjekty, které se nacházejí ve stejně nebo srovnatelné situaci, zachází rozdílným způsobem, aniž by existovaly objektivní a rozumné důvody pro uplatněný rozdílný přístup. Napadené ustanovení § 697 obč. zákoníku porušuje podle názoru navrhovatele princip rovnosti účastníků daného závazkového vztahu v přístupu k jejich právům v tom, že pro případ prodlení každého z účastníků stanoví jinou sankci, která je ve své podstatě nerovná a odporeje čl. 1 Listiny. Postavení pronajímatele a nájemce při prodlení s penězitou úhradou je přitom srovnatelné, neboť oba jsou účastníky závazkového vztahu, který se zásadním způsobem neliší od jiných závazkových vztahů. Je-li totiž nájemce bytu v prodlení s úhradou nájemného nebo úhrady za plnění spojená s užíváním bytu, je pronajímatel oprávněn od něho požadovat dle ustanovení § 697 obč. zákoníku poplatek z prodlení, zatímco je-li pronajímatel v prodlení s vrácením přeplatku na nájemné, popř. přeplatku na plněních spojených s užíváním bytu, je nájemce oprávněn od něho požadovat dle ustanovení § 517 odst. 2 občanského zákoníku jen úrok z prodlení. Nelze přitom odhlednout od toho, že výše úroku z prodlení i poplatku z prodlení je vysoce rozdílná. Zatímco dle nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, dosahuje v současné době úrok z prodlení stanovený na dvojnásobek diskontní sazby České národní banky 2 % ročně (a v době svého

maxima v období od 27. 5. 1997 do 13. 8. 1998 dosahoval prý 26 % ročně), je výše poplatku z prodlení stanovena týmž předpisem na 2,5 promile z dlužné částky denně, tj. více než 91 % ročně.

Navrhovatel dále uvedl, že pokud snad bylo snahou zákonodárce postihnout neplacení nájemného a plnění spojených s užíváním bytu sankcí s větším dopadem než je úrok z prodlení, nebyl k tomu dán racionální důvod, neboť neplacení nájemného je dostatečně sankcionováno výpovědním důvodem nájemní smlouvy dle § 711 odst. 1 písm. d) občanského zákoníku. Důsledkem tohoto nerovného postavení je prý oproti tomu neospravedlnitelná finanční zátěž nájemců, kteří se (často z objektivních důvodů) dostali do finanční tísni, a v důsledku toho i do prodlení s úhradou nájemného, což jejich sociální postavení jen ztěžuje.

Dle názoru navrhovatele přitom nepostačuje toliko neaplikovat citované nařízení vlády č. 142/1994 Sb. při rozhodování obecného soudu dle čl. 95 odst. 1 Ústavy, neboť by prý v takovém případě nebylo možno přiznat pronajímateli ani právo na poplatek z prodlení (rozuměj: vůbec), jelikož by jeho výše nebyla stanovena, ani právo na úrok z prodlení, jelikož se na prodlení nájemce s úhradou nájemného a plnění spojených s užíváním bytu vztahuje právě speciální zákonné ustanovení § 697 občanského zákoníku, které má při aplikaci přednost před obecným předpisem § 517 odst. 2 občanského zákoníku.

II.

Ústavní soud zaslal návrh na zahájení řízení v souladu s ustanovením § 69 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, účastníkům řízení – Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu České republiky – a vyžádal si i stanovisko Ministerstva spravedlnosti.

Ve vyjádření Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky se zejména praví, že rovné postavení mimo jiné znamená, že se uvedené subjekty musí o svých právech a povinnostech dohodnout, pokud však tyto povinnosti nevznikají na základě předvídané právní skutečnosti přímo ze zákona. O výslovné ustanovení občanského zákoníku se opírá i uplatnění sankčního ustanovení, které v konkrétních případech stanoví právo věřitele požadovat na dlužníkovi poplatek z prodlení podle § 697 občanského zákoníku, jestliže nájemce nezaplatil nájemné nebo úhradu za plnění poskytovaná s užíváním bytu do pěti dnů po její splatnosti. Proto se podle názoru Poslanecké sněmovny nelze ztožnit s míněním navrhovatele, že se v daném případě jedná o bezdůvodné a nepřípustné znevýhodňování nájemců či o rozpor s čl. 1 Listiny.

Senát Parlamentu České republiky ve svém obsáhlém vyjádření zejména uvedl, že termín „poplatek z prodlení“ byl do občanského zákoníku – a cum grano salis do civilního práva jako takového vůbec – zaveden k 1. dubnu 1964, a to v souvislosti s přijetím zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník. Tento právní institut byl spolu s obecnějším úrokem z prodlení vnímán jako paušalizovaná náhrada škody, uplatňovaná v důsledku prodlení dlužníka s plněním dluhu, avšak pouze v občanském zákoníkem výslově vymezených věcech. Poplatek z prodlení přicházel v úvahu u úhrady za užívání bytu nebo za služby spojené s užíváním bytu, dále při povinnosti vrátit půjčené věci a konečně i v souvislosti s placením fakturované ceny za službu, na kterou se povinnost vztahovala. Kromě posledně zmíněného případu, který byl s přechodem na tržní hospodářství zrušen, si oba zbývající typy podle názoru Senátu podržely v transformované formě svou výjimečnost v rámci občanského zákoníku do dnešní doby. Povinnost platit poplatek z prodlení tak ex lege stíhá – „vedle návrhem napadeného nezaplacení nájemného nebo úhrady za plnění poskytovaná s užíváním bytu do pěti dnů po její splatnosti (§ 697)“ – dále již jen nájemce, který je v prodlení s vrácením věci při podnikatelském nájmu věcí movitých (§ 723 odst. 1). Přestože byl charakter společenských vztahů v roce 1964 od dnešního stavu diametrálně odlišný, lze v zakotvení poplatku z prodlení hledat především snahu tehdejšího zákonodárce nalézt právně jednoduchý instrument umožňující postihnout vybrané vztahy speciální sankcí za prodlení, tzn. odlišně od „úroku z prodlení“. Specialita se navenek projevovala především ve výši sankce, která s ohledem na význam chráněného práva měla povinného se zvýšenou naléhavostí odradit od protiprávního chování (zvýšená hrozba sankcí), eventuálně ho citelněji zasáhnout v jeho majetkové sféře v případě porušení povinnosti (zvýšený postih). Jednalo se tedy o zákonné výjimky, mj. i o případ pozdní úhrady za užívání bytu (dnešní nájem) a služeb s ním spojených. Ani polistopadový zákonono-

dárce nepochyboval v roce 1991 o tom, že právě porušení povinnosti platit nájemné a plnění poskytovaná s užíváním bytu (nájem in largo sensu) je třeba postihovat odlišně – razantněji – od ostatních peněžitých dluhů. Proto využil již zavedeného, konstantně vnímaného právního instrumentu – poplatku z prodlení, modifikovaného v duchu nových společensko-ekonomických podmínek.

Senát dodal, že z pohledu ústavně chráněných práv je vztah pronajímatel (vlastník) bytu – nájemce poměrem vnitřně kolizním. Tato skutečnost je způsobena střetem veřejného zájmu na ochranu práva na bydlení se zájmem na ochranu práva vlastnického (pronajímatelského). Zároveň jde o poměr asymetrický, ve kterém byl nájemce v zájmu funkčnosti, resp. životnosti nájemního poměru k bytu zvýhodněn tradičními prostředky, jako např. možnosti výpovědi pouze z taxativně stanovených výpočetních důvodů. Podle názoru Senátu je třeba si uvědomit, že takového nadstandardního zvýhodnění se nájemci dostalo jen za cenu nikoli běžného omezení práv vlastnických (pronajímatelských). Vyjde-li se z těchto úvah, je tedy existence diferencovaného přístupu k subjektům nájemního vztahu stanovením odlišných právních prostředků – dorovnávajících síly na obou stranách a tím i stabilizujících vztah jako takový – možná nebo dokonce žádoucí. Poplatek z prodlení lze do kategorie „takřečených“ stabilizátorů zařadit. Zatímco pronajímatel svou primární povinnost (přenechání bytu do užívání) plní, nájemce svou (užívání bytu za nájemné) nikoli. Poplatek z prodlení coby sankci za prodlení s placením nájemného není proto podle vymezeného kritéria možné srovnávat se sankcemi spojenou s vrácením přeplatku, tj. s úrokem z prodlení. Peněžitý dluh pronajímatele vzniklý nevrácením přeplatku musí totiž být považován za dluh z „obyčejného“ bezdůvodného zadržování (nevrácení) peněz, který se v rámci nájemního vztahu nachází – v porovnání s výše uvedenou primární povinností nájemce – „o úroveň níž“.

Senát konečně uvedl, že v porovnatelných případech (dluhu na nájemném in largo sensu, resp. „přeplatku“ na nájemné) dopadá podle uvedeného modelu reálně vyšší finanční postih na nájemce; proto lze konstatovat, že příslušné nařízení vlády promítá zákonem stanovený princip zpřísněného postihu tohoto subjektu, na němž lze oprávněně vyžadovat zvýšenou odpovědnost za své chování, do podzákonné roviny způsobem konformním. V dalším, tj. k otázkám výše poplatku z prodlení či metodám jeho výpočtu a k ostatním ekonomickým aspektům celé problematiky, není prý Senát oprávněn se kompetentně vyjadřovat, aniž by tak nevhodně ingeroval do principu dělby moci. Z toho vyplývá, že se problém posuzování ústavnosti přesouvá v rozporované věci do roviny podzákonné. Senát dále připomněl, že ustanovení § 697 občanského zákoníku stanoví nejen povinnost platit poplatek, ale také prodlouhuje splatnost nájemného a úhrad za plnění poskytovaná s užíváním bytu o pět dnů. Zrušením tohoto ustanovení by prý tak kontraproduktivně došlo k odbourání letitého principu a prakticky i ke zhoršení pozice nájemce. Zakotvení odlišných institutů pro případ prodlení s peněžitým dluhem, tj. v jednom případě poplatku z prodlení, v druhém případě úroku z prodlení, považuje Senát za objektivně determinované, přijatelné, proporcni, racionálně zdůvodnitelné, a tudíž nikoliv ústavně nerovné. Tato diferenční tedy nezakládá protiústavní relevantní moment, pro který by měl být § 697 občanského zákoníku zrušen. Senát ještě dodal, že „obecné soudy by se ve vztahu k návrhům na zrušení zákonů nebo jednotlivých ustanovení měly přidržet právní argumentace, která by měla být nanejvýš přesvědčivá, a to zejména tehdy, když nižší soud napadá dlouhodobě užívané a vyššími (nejvyššími) soudy frekventovaně aplikované ustanovení bez nejmenších pochybností o jeho ústavnosti“.

Ministerstvo spravedlnosti se svým vyjádření podepsaném náměstkem ministra spravedlnosti v zásadě ztotožnilo s názorem navrhovatele. V ustanovení § 697 občanského zákoníku je prý zakotvena zjevná nerovnost mezi právy nájemce a pronajímatele, pokud jde o právní účinky prodlení, se zřetellem na výrazný rozdíl mezi výší poplatků z prodlení (povinnost nájemce) a úroků z prodlení (povinnost pronajímatele). Tuto nerovnost – postihující nájemce – nelze prý obhájit snahou chránit pronajímatele proti neplatičům, neboť tato ochrana je umožněna jinými právními prostředky (např. možností ukončit nájemní smlouvu, jak argumentuje navrhovatel – Okresní soud v Chebu). Podle názoru Ministerstva spravedlnosti není rovněž obhajitelný názor, že ochranu v nájemním vztahu potřebuje zvláště pronajímatel na úkor práv nájemce.

Ústavní soud – se souhlasem všech účastníků řízení – upustil od ústního jednání, neboť usoudil, že od tohoto jednání nelze očekávat další objasnění věci.

III.

Ústavní soud je povinen – v souladu s § 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů – zabývat se nejdříve otázkou, zda zákon, protiústavnost jehož ustanovení je namítána, byl přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem. Napadené ustanovení občanského zákoníku však bylo přijato a vydáno v době platnosti předchozí ústavní úpravy zákonodárného procesu a dělby zákonodárné kompetence mezi tehdejší československou federaci a republiky (zákon č. 509/1991 Sb. ze dne 5. 11. 1991, kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník, s účinností od 1. 1. 1992), takže Ústavní soud splnění shora uvedených požadavků nehnadnotil. U právních předpisů vydaných před nabytím účinnosti Ústavy totiž Ústavní soud přezkoumává – podle ustálené judikatury – toliko jejich obsahový soulad se stávajícím ústavním pořádkem, a nikoliv ústavnost procedury jejich vzniku a dodržení normotvorné kompetence (srov. např. nález sp. zn. Pl. ÚS 10/99, Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 16, nález č. 150, str. 119; vyhlášen pod č. 290/1999 Sb.).

IV.

Ústavní soud tedy přistoupil k posouzení obsahu napadeného ustanovení zákona z hlediska jeho souladu s ústavním pořádkem České republiky [čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy, ustanovení § 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu].

Ustanovení § 697 občanského zákoníku, které navrhovatel napadá a navrhuje zrušit, zní: „Nezaplatí-li nájemce nájemné nebo úhradu za plnění poskytovaná s užíváním bytu do pěti dnů po její splatnosti, je povinen zaplatit pronajímateli poplatek z prodlení.“.

Při řešení zkoumaného případu nelze v prvé řadě přehlédnout, že uvedené zákonné ustanovení úzce souvisí jednak s ustanovením § 517 odst. 2 občanského zákoníku – jako jedním z obecných ustanovení závazkového práva (část osmá obč. zákoníku) – které zakotvuje nárok věřitele (nájemce proti pronajímateli) na úrok z prodlení v případě prodlení dlužníka s plněním peněžitého dluhu, jednak – a to zejména – s příslušným prováděcím předpisem k § 517 odst. 2 obč. zákoníku, jímž je nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku. Vláda v něm k provedení § 517 odst. 2 občanského zákoníku zejména nařizovala v § 1, že „Výše úroků z prodlení činí ročně dvojnásobek diskontní sazby, stanovené Českou národní bankou a platné k prvnímu dni prodlení s plněním peněžitého dluhu.“ a v § 2, že „Výše poplatku z prodlení činí za každý den prodlení 2,5 promile dlužné částky, nejméně však 25 Kč za každý i započatý měsíc prodlení.“. Na tomto místě je však nutno poznamenat, že v mezidobí došlo k vydání nařízení vlády č. 163/2005 Sb. ze dne 23. 3. 2005, kterým se mění nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku. Citovaný § 1 byl změněn následujícím způsobem: „Výše úroků z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů. V každém kalendářním pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, je výše úroků z prodlení závislá na výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí.“.

Samo ustanovení citovaného § 517 odst. 2 občanského zákoníku zní: „Jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení; výši úroků z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis.“. Z dosavadního textu, resp. z navrhovatelské ústavněprávní argumentace je přitom zřejmé, že návrh v podstatě napadá ten právní stav, který byl důsledkem právní úpravy stanovené (v době podání návrhu) podzákonným předpisem, vydaným na základě zmocnění obsaženého v § 517 odst. 2 občanského zákoníku (... výši úroků z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis). Zde lze pouze poznamenat, že vláda je podle čl. 78 Ústavy oprávněna vydávat nařízení k provedení zákona a v jeho mezích. Výslovné zmocnění k vydání nařízení tedy není u normotvorné kompetence vlády – na rozdíl od právních předpisů ministerstev, jiných správních úřadů a orgánů územní samosprávy podle čl. 79 odst. 3 Ústavy – nutné. To však nic nemění na skutečnosti, že Ústavní soud, jsa vázán petitem návrhu, může napadené ustanovení § 697 občanského zákoníku posuzovat jen z hlediska souladu či nesouladu s ústavním pořádkem České republiky tohoto ustanovení.

ní samotného, a nikoliv předpisu prováděcího. (Pozn.: Pro úplnost lze dodat – jak je shora uvedeno – že citované nařízení vlády č. 142/1994 Sb. bylo vydáno k provedení § 517 odst. 2 obč. zákoníku, nikoli výslově k provedení napadeného § 697 obč. zákoníku, byť důsledně vzato provádí i jej.) Případná neústavnost prováděcího podzákonného právního předpisu – a to i kdyby byla autoritativně zjištěna – však zajisté nemůže sama o sobě sloužit jako důvod ke zrušení konkrétního zákonného ustanovení (odhlédneme-li navíc od situace, která v mezidobí nastala výše zmíněnou změnou předmětného podzákonného předpisu). Ústavní soud sice může podle § 70 odst. 3 zákona o Ústavním soudu – a to i bez návrhu – vyslovit, které prováděcí předpisy pozbyvají současně se zákonem, který se ruší, platnosti, ne však – v podstatě obráceným postupem – dovozovat možnou protiústavnost napadeného zákonného ustanovení z tvrzené nerovnosti (založené v daném případě rozdílnou výši úroku z prodlení a poplatku z prodlení), která je zakotvena až v předpise prováděcím (v citovaném nařízení vlády), a na základě toho napadený zákonný předpis zrušit.

Ústavní soud tedy – z pohledu napadeného zákonného ustanovení a se zřetelem k námitce navrhovatele – posuzuje, zda je z hlediska navrhovatelem uplatněného ústavního principu rovnosti ústavně přijatelné, aby byl stanoven do jisté míry odlišný právní režim pro případ prodlení nájemce se zaplacením nájemného nebo úhrady za plnění poskytovaná s užíváním bytu na straně jedné a pro případ prodlení pronajímatele s plněním peněžitého dluhu na straně druhé. Obsah uvedeného ústavního principu rovnosti, jak byl vyjádřen již Ústavním soudem ČSFR (sp. zn. Pl. ÚS 22/92, Sbírka usnesení a nálezů Ústavního soudu ČSFR, 1992, nález č. 11), který konstatoval, že „Je věcí státu, aby v zájmu zabezpečení svých funkcí rozhodl, že určité skupině poskytne méně výhod než jiné. Ani zde však nesmí postupovat zcela libovolně ... Pokud zákon určuje prospěch jedné skupiny a zároveň tím stanoví neuměrné povinnosti jiné, může se tak stát pouze s odvoláním na veřejné hodnoty.“. Ústavní soud tím odmítl absolutní chápání principu rovnosti; dále konstatoval, že rovnost občanů nelze chápat jako kategorii abstraktní, nýbrž jako rovnost relativní, jak ji mají na mysli všechny moderní ústavy. Obsah principu rovnosti tím posunul do oblasti ústavněprávní akceptovatelnosti hledisek odlišování subjektů a práv. Hledisko první přitom spatřuje ve vyloučení libovůle; hledisko druhé vyplývá z právního názoru vyjádřeného v nálezu ve věci vedené pod sp. zn. Pl. ÚS 4/95 (Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 3, nález č. 29, str. 209; vyhlášen pod č. 168/1995 Sb.), v němž se uvádí: „nerovnost v sociálních vztazích, má-li se dotknout základních lidských práv, musí dosáhnout intenzity, zpochybňující, alespoň v určitém směru, již samu podstatu rovnosti. To se zpravidla děje tehdy, je-li s porušením rovnosti spojeno i porušení jiného základního práva, např. práva vlastnit majetek podle čl. 11 Listiny, některého z politických práv podle čl. 17 a násł. Listiny apod.“. Hlediskem druhým při posuzování protiústavnosti právního předpisu, údajně zakládajícího nerovnost, je tedy tímto založené dotčení některého jiného základního práva nebo svobody (pozn.: shrnutí těchto svých závěrů provedl Ústavní soud s odkazem na své konkrétní nálezy např. ve věci sp. zn. Pl. ÚS 33/96, Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 8, nález č. 67, str. 170–171; vyhlášen pod č. 185/1997 Sb.).

Vycházejí z uvedeného obecného vymezení požadavků kladených na ústavně konformní přístup zákonodárce k postavení subjektů zkoumaného závazkového vztahu, dospěl Ústavní soud k závěru, že napadené ustanovení § 697 občanského zákoníku lze stěží považovat za protiústavní. Rozdíl v sankcích postihujících strany nájemního poměru – jenž v podstatě spočívá u pronajímatele v povinnosti platit úrok z prodlení a u nájemce v povinnosti platit poplatek z prodlení, resp. následná možnost stanovit prováděcím předpisem v různé výši úroky z prodlení a poplatek z prodlení – protiústavnost nezakládá. Úroky z prodlení i poplatek z prodlení, tvořící příslušenství pohledávky, obecně slouží zejména jako nástroje ke zvýšení právní jistoty věřitelů. Je-li dlužník v prodlení, mění se obsah obligace a dlužník je povinen navíc zaplatit i úrok z prodlení, resp. poplatek z prodlení, pokud tak zákon stanoví (§ 517 odst. 2 občanského zákoníku). Určitý rozdíl ve výši těchto sankcí či rozdílný způsob jejich výpočtu je přitom ve zkoumané věci racionálně zdůvodnitelný nejen z hlediska principu rovnosti, nýbrž i z hlediska principu proporcionality. Právní úprava vztahu pronajímatele a nájemce bytu vůbec je totiž v současné době vychýlena ve prospěch nájemce (institut chráněného nájmu, faktické regulace nájemného apod.). Do určité míry se proto lze ztotožnit s argumentací uvedenou ve vyjádření Senátu Parlamentu České republiky; ve vztahu pronajímatele a nájemce jde o právní poměr specifické povahy, jistým způsobem asymetrický, ve kterém byl a je nájemce v zájmu funkčnosti ná-

jemního poměru k bytu zvýhodněn tradičními prostředky, jako např. možností výpovědi pouze z taxativně stanovených výpovědních důvodů. Existence svým způsobem diferencovaného přístupu k subjektům nájemního vztahu stanovením odlišných právních prostředků stabilizujících právní vztah jako takový je proto možná. Zatímco pronajímatel svou primární povinnost (přenechání bytu do užívání) plní, nájemce svou povinnost (užívání bytu za nájemné) nikoli; poplatek z prodlení jako sankci za prodlení s placením nájmu proto nelze bez dalšího srovnávat se sankcemi vůči pronajímateli spojenou např. s vrácením přeplatku na nájemné, tedy s úrokem z prodlení, neboť tato povinnost pronajímatele má povahu vedlejší a není základním prvkem nájemního vztahu. Ústavní soud je proto přesvědčen, že zakotvením napadeného speciálního ustanovení § 697 do občanského zákoníku nedošlo k libovolnému postupu zákonodárce a že uvedená zákonná úprava, jež potenciálně umožňuje zvýhodnit následným podzákonným předpisem jednu kategorii účastníků právního vztahu oproti kategorii druhé, nevede ani k porušení ústavního principu rovnosti ani k porušení zásady proporcionality (pozn.: byť té se navrhovatel výslově nedovolil). Zákonodárce musí mít určitý prostor k úvaze, zda možnost takového preferenčního zacházení stanoví. Proto se Ústavnímu soudu nejeví, že by tento přístup, v daném případě umožňující jistým způsobem zvýhodnit pronajímatele, nespocházel na rozumných a objektivních důvodech. Jedná-li se o založení určité disproporcionality, popř. nerovnosti, jde – s ohledem na specifické postavení pronajímatele a nájemce – o disproporcionalitu, popř. nerovnost ústavně akceptovatelnou a o právní stav, který diskriminační povahu nemá.

Uvedené závěry nejsou proto v nesouladu s nálezem sp. zn. Pl. ÚS 15/02 (Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 29, nález č. 11; vyhlášen pod č. 40/2003 Sb.), na který navrhovatel rovněž odkazuje. Ústavní soud zde mimo jiné vyslovil, že určitá zákonná úprava, jež zvýhodňuje jednu skupinu či kategorii osob oproti jiným, nemůže být sama o sobě bez dalšího označena za porušení principu rovnosti. Zákonodárce má určitý prostor k úvaze, zda takové preferenční zacházení zakotví. Musí přitom dbát o to, aby zvýhodňující přístup byl založen na objektivních a rozumných důvodech (legitimní cíl zákonodárce) a aby mezi tímto cílem a prostředky k jeho dosažení (právní výhody) existoval vztah přiměřenosti. Stěží lze pak dovozovat, že by napadené zákonné ustanovení tyto zásady porušovalo. To je z předchozí argumentace tohoto nálezu dostatečně zřejmé.

Obecně lze doplnit, že možné asymetrie, mající svůj původ v období totalitního režimu, a rezidue tohoto období, přetrvávající do současnosti, nemají – v principu – v demokratickém právním státě místo. To by však vyžadovalo posoudit komplexně celou právní úpravu postavení pronajímatele a nájemce; k tomu ovšem Ústavní soud – s ohledem na obsah a rozsah návrhu – není v tomto řízení oprávněn. Primární odpovědnost v tomto směru leží zejména v oblasti legislativy.

Ze všech uvedených důvodů dospěl Ústavní soud k závěru, že ustanovení § 697 občanského zákoníku není v rozporu ani s principem rovnosti podle čl. 1 Listiny, jehož se navrhovatel dovolil, ani s jinými principy, které z ústavního pořádku České republiky vyplývají.

Proto Ústavní soud návrh v souladu s ustanovením § 70 odst. 2 zákona o Ústavním soudu zamítl.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. **Rychetský** v. r.

Odlišná stanoviska podle § 14 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, zaujali k odůvodnění rozhodnutí pléna soudci Stanislav Balík, Vlasta Formáneková, Jiří Nykodým a Eliška Wagnerová.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku u včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznamené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částelek (první záloha na rok 2006 činí 3000,- Kč, druhá záloha činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 174, 519 205 174, objednávky jednotlivých částelek (dobírky) – 516 205 207, 519 305 207, objednávky-knihkupectví – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 432 244; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrďák, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kučerík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s., Ústavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labut, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), SEVT a. s., Slezská 126/6; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 7:** MONITOR CZ, s. r. o., V háji 6, tel.: 272 735 797; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7–12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková – YAHO – i – centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s.r.o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayovova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů u včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezdekov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. číslech 516 205 207, 519 305 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jížní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.